

[Leif Hermann]

Jeg tror så meget på den danske advokatstand, at den ved, hvordan den skal rådgive sine klienter i den situation og sige: Ved du hvad, der er ingen grund til at trække den længere. Vi kan lige så godt gøre det, som dommeren siger, for ellers får vi bare en dom. Den almindelige danske borger er formentlig så fornuftig, at han lytter til den almindelige danske fornuftige sagfører, han for tilfældet har taget med.

Det vil sige, at hvis forligsmæglingen fungerer, som den skal, bliver der ingen domsforhandling. Hvis det er således, at forligsmæglingen ikke fungerer, som den egentlig skulle, så er det måske, fordi der er behov for en dom, og så er det, der foreslås her, ren domsbeskatning. Det vil vi ikke være med til, men vi vil gerne være med til en prisregulering af den afgift, der betales i forbindelse med indleveringen af stævningen.

Det andet spørgsmål, som lovforslaget tager op, er en ajourføring af en lang række af de øvrige retsafgifter, og det har vi ikke noget imod.

Så har man som i så mange andre situationer fundet på, at statsinstitutioner nu også skal betale afgift til staten på linje med, hvad private skal. Hvori forenklingen og afbureaukratiseringen ligger i det forslag, synes jeg det er ganske vanskeligt at finde ud af. Tværtimod, hvis man gør nettoresultatet op, skal der ske flere omposteringer inden for den offentlige sektor. Hvorvidt det er afbureaukratiserende og forenkende, skal jeg overlade til andre at vurdere. Jeg tror det ikke selv.

Endelig er det således, at ifølge forslaget skal der opkræves gebyrer for telefoniske tingbogsoplysninger. Da jeg læste det, tænkte jeg: Hvordan vil man egentlig lave det, hvis man skulle forenkle det? Man kan se, at man har haft sine vanskeligheder ved at forklare det, for man forestiller sig, at man skal opkræve det på samme måde, som man opkræver den almindelige telefonregning.

Jeg kan udmærket forestille mig et ganske intet samarbejde mellem telefonselskaberne og tinglysningskontorerne med kontrol af, om gebyropkrævningerne er rigtige på den ene og på den anden facon. Mon ikke det, der ville komme ind her – de 40 mio. kr., man skønner – i betydeligt omfang ville blive spist op af administrationsomkostninger hos henholdsvis tinglysningskontorerne og telefonselskaberne?

Vil dette så betyde, at man får reduceret sagsmængden, hvilket også ligger i forslaget? Det er jeg slet ikke sikker på. Hvis man forventer det, må man i hvert fald gøre det, at man siger, hvor folk skal gå hen og få deres ret, hvis der opstår tvistigheder. Og dér skal jeg henvise til, hvad jeg sagde under de principielle bemærkninger som afslutning på min ordførertale ved det foregående lovforslag.

Men jeg kan forstå, at det haster for regeringen, og vi har såmænd ikke noget imod – på baggrund af den forholdsvis faste holdning, jeg her har tilkendegivet over for lovforslaget – at gøre det hurtigt færdigt i udvalget.

Niels Anker Kofoed (V):

Vedrørende dette lovforslag kan jeg sige, at jeg er glad for, at der står i fremsættelsen, at det ikke først og fremmest har til formål at øge statens indtægter, og vi kan tilslutte os, at man forhøjer de afgifter og gebyrer, som ikke har været forhøjet siden 1981 og 1984. Det synes vi er rimeligt.

Det nye i dette lovforslag er, om den rationalisering, som man håber vil finde sted ved disse afgiftsforhøjelser, også vil ske, men det kan kun fremtiden vise. Jeg synes, argumentationen for at forhøje gebyrerne for dermed at tilskynde til et forlig, inden man belaster domstolene, lyder forholdsvis fornuftig. Det synes jeg foreløbig vi kan gå ind for.

Det næste interessante er, at man skal betale gebyrer, når man ringer om tingbogsoplysninger. Det er vel også rimeligt, når man belaster et system, at også det offentlige må tage den omkostning på sig.

I det hele taget må man stille det spørgsmål, som hr. Leif Hermann gjorde, om hvordan man laver en effektiv og rationel opkrævningsform. Det synes jeg bl.a. er en af de ting, vi kan se på i udvalget. Principielt synes jeg, der ligger megen fornuft i dette lovforslag, og vi tilsiger vores velvillige behandling af det.

Jane Oksen (FP):

Det lyder smukt og udmærket, at man i dette lovforslag fremhæver, at det skulle være et led i regeringens afbureaukratiserings- og forenklingsplaner, men mindre sympatisk bliver forslaget, når man ser, at det drejer sig om en afgiftsforhøjelse. En camoufleret skatteforhøjelse vil vi kalde det i Fremskridtspartiet. Man for-